

nistrów na wniosek Przewodniczącego Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów.

Art. 4. Urząd Rezerw Państwowych podlega Przewodniczącemu Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów.

Art. 5. Organizację Urzędu Rezerw Państwowych i jego placówek terenowych określi statut, nadany przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek Przewodniczącego Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów.

Art. 6. 1. Prezes Rady Ministrów na wniosek Przewodniczącego Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów wyda regulamin czynności Urzędu Rezerw Państwowych.

2. Regulamin określi w szczególności formy i tryb współpracy Urzędu Rezerw Państwowych z władzami, instytucjami publicznymi i przedsiębiorstwami gospodarki uspołecznionej.

Art. 7. Wykonanie ustawy porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Przewodniczącemu Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów.

Art. 8. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Wiceprezes Rady Ministrów i Przewodniczący Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów: *H. Minc*

104

U S T A W A

z dnia 7 marca 1950 r.

o Centralnym Urzędzie Drobnej Wytwórczości.

Art. 1. Tworzy się Centralny Urząd Drobnej Wytwórczości, zwany w dalszym ciągu „Urzędem“.

Art. 2. 1. Do zakresu działania Urzędu należą sprawy drobnej wytwórczości, tj. państwowego przemysłu miejscowego, spółdzielczości pracy i spółdzielczości rzemieślniczej oraz rzemiosła i prywatnego przemysłu, a w szczególności:

- 1) zapewnienie rozwoju państwowego przemysłu miejscowego i wytwórczości spółdzielczej,
- 2) ustalanie stosunku drobnej wytwórczości do podstawowych gałęzi przemysłu państwowego, zgodnie z potrzebami gospodarki narodowej,
- 3) planowanie zaopatrzenia materiałowego, produkcji, obrotu towarowego, finansów i inwestycji drobnej wytwórczości,
- 4) nadzór nad państwowym przemysłem miejscowym,
- 5) nadzór państwowy nad spółdzielczością pracy i rzemieślniczą spółdzielczością pomocniczą,
- 6) koordynowanie działalności drobnej wytwórczości,
- 7) nadzór państwowy nad izbami rzemieślniczymi i ich związkami,
- 8) sprawy cechów i ich związków,
- 9) sprawy zrzeszeń przemysłu prywatnego,
- 10) sprawy administracji przemysłowej w stosunku do drobnej wytwórczości,
- 11) sprawy kadr drobnej wytwórczości.

2. Zakres działania Urzędu nie obejmuje rolnej spółdzielczości produkcyjnej.

Art. 3. Na czele Urzędu stoi prezes, którego mianuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

Art. 4. Urząd Podlega Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

Art. 5. Organizację Urzędu określi statut, nadany przez Radę Ministrów.

Art. 6. 1. Organami terenowymi Urzędu w sprawach administracji przemysłowej są wojewódzkie i powiatowe władze administracji ogólnej.

2. Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia powołać terenowe organy Urzędu dla innych spraw, niż określone w ust. 1, oraz określić ich organizację i zakres działania, jak również zlecić załatwienie tych spraw istniejącym urzędom, instytucjom lub przedsiębiorstwom.

Art. 7. Zasady współdziałania Urzędu z Centralnym Związkiem Spółdzielczym określi uchwała Rady Ministrów, powzięta na wniosek Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, po zasięgnięciu opinii Centralnego Związku Spółdzielczego.

Art. 8. 1. Sprawy, określone w art. 2, a należące w dniu wejścia w życie ustawy do właściwości Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego lub ministrów, przechodzą do zakresu działania Urzędu.

2. Pracownicy, zatrudnieni w działach służby państwowej, które ustawa przekazuje do zakresu działania Urzędu, przechodzą do służby w Urzędzie.

Art. 9. 1. Znosi się izby przemysłowo-handlowe oraz ich związki.

2. Sprawy, wymienione w art. 4 ust. 1 pkt 7—11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 lipca 1927 r. o izbach przemysłowo-handlowych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 45, poz. 335), a należące w dniu wejścia w życie ustawy do zakresu działania izb przemysłowo-handlowych, przekazuje się właściwym zrzeszeniom przemysłu prywatnego i zrzeszeniom kupieckim.

3. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z właściwym ministrem określi w razie potrzeby w drodze rozporządzenia organy i instytucje, które przejmą inne sprawy, niż wymienione w ust. 2, należące dotychczas do zakresu działania izb przemysłowo-handlowych.

4. Majątek izb przemysłowo-handlowych przechodzi na własność Skarbu Państwa. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości określi w drodze rozporządzenia tryb ujawniania w księgach wieczystych i właściwych rejestrach przejście na własność Skarbu Państwa tego majątku.

5. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego przeprowadzi likwidację izb przemysłowo-handlowych i ich związku. Uprawnienia swoje w tym zakresie Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego może przekazać prezesowi Urzędu.

6. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego unormuje w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej prawa i obowiązki, wynikające z dotychczasowego stosunku pracy pracowników izb przemysłowo-handlowych.

Art. 10. Z dniem wejścia w życie ustawy traci moc obowiązującą rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 lipca 1927 r. o izbach przemysłowo-handlowych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 45, poz. 335).

Art. 11. Wykonanie ustawy porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

Art. 12. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Wiceprezes Rady Ministrów i Przewodniczący
Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego:
H. Minc

105

U S T A W A

z dnia 7 marca 1950 r.

o państwowych stypendiach dla młodzieży szkół wyższych.

Art. 1. Ustanawia się państwowy system stypendialny

Art. 2. Celem państwowego systemu stypendialnego jest planowe przyspieszenie — drogą zwiększenia pomocy państwowej — procesu wyrastania ludowej inteligencji zwłaszcza spośród młodzieży pochodzenia robotniczego oraz chłopskiego z mało- i średniorolnych gospodarstw — jako kadr fachowców i pracowników naukowych dla potrzeb gospodarki narodowej.

Art. 3. Państwowy system stypendialny stosuje się do stypendiów dla studentów szkół wyższych wszystkich typów.

Art. 4. 1. Sumy, przeznaczone na cele stypendiów państwowych dla studentów szkół wyższych, umieszcza się tylko w budżecie państwowym i to jedynie w tych jego częściach, które obejmują szkoły wyższe.

2. Udzielanie stypendiów w jakiegokolwiek postaci poza państwowym planem stypendialnym i z innych sum, niż wymienione w ustępie poprzedzającym, przez urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa uspołecznione jak również przez związki samorządu terytorialnego i zakłady ubezpieczeń społecznych, jest niedozwolone.

3. Organizacje społeczne nie mogą udzielać stypendiów z funduszy państwowych.

Art. 5. 1. Rada Ministrów ustala w drodze uchwały, ogłoszonej w Monitorze Polskim, państwowy plan stypendialny na każdy rok szkolny.

2. Państwowy plan stypendialny określa w ramach kredytów, przewidzianych w budżecie na cele stypendiów:

- 1) ogólną ilość stypendiów z podziałem według ministerstw, którym podlegają szkoły wyższe, na rodzaje stypendiów oraz na kierunki i lata studiów,
- 2) wysokość stypendiów ze zróżnicowaniem ich według rodzaju stypendiów oraz kierunków i lat studiów,
- 3) terminy wypłacania stypendiów.

Art. 6. 1. O przyznaniu stypendium państwowego stanowią: pochodzenie społeczne, postępy w nauce i warunki materialne studenta.

2. Ze względu na pochodzenie społeczne pierwszeństwo do stypendium przysługuje dzieciom robotników, chłopów mało- i średniorolnych i osób z inteligencji pracującej.

Art. 7. Stypendium państwowe przyznaje się w kwotach pieniężnych, wypłacanych stypendyście bezpośrednio przez szkołę wyższą, do której stypendysta uczęszcza.

Art. 8. Rada Ministrów w drodze uchwały, ogłoszonej w Monitorze Polskim, określi rodzaje stypendiów państwowych oraz warunki i tryb ich przyznawania i pozbawiania, ustali sposób nadzoru nad realizacją planu stypendialnego, jak również wyda przepisy przejściowe.

Art. 9. Przepisy niniejszej ustawy nie odnoszą się do stypendiów, udzielanych na podstawie porozumień międzynarodowych.

Art. 10. Uchyła się ustawę z dnia 18 marca 1933 r. o państwowych stypendiach oraz innych formach pomocy dla młodzieży szkół wyższych (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 207).